

הוליבוד

מיני ספגטי

„אם יקרה משהו לנישואים שלנו — אקפוז למים“ אמרה, לפי האגדה, אשה צעירה חומת-שער לבעלה הטרי, חודש אחרי נישואיהם.

לנישואים קרה משהו, והים לא קלט את גופה הגאה של האשה. שמה: נורמה ג'ין דוהרטי, כיום — מרילין מונרו.

היא הספיקה ללמוד דבר או שניים מן התקופה בה היתה נערה בעלת יופי רגיל של תריסר בפרטה, אותה ניצלה, בין השאר, לעבודתה כדוגמנית צילום. שערך החום הז-היב, עיניה הכחולות מעצמו למחצה, פיה הלחוחית-חמדה, נפער מעט על טור שיניים צחורות. היא השתררה גם מדעות קדומות על בגדים תחטוניים, בטענה שהם עוצרים את נשימתה, החלה לספק לעתונות אימרות כגון: מדהימות, כשהבוס שלה מחך את ידיו בהנאה, גורף את הכסף פרטיה הכניסו.

אין לשער שבועה כה ילדותית יצאה במיה החודש כשנישאה בחשא, בשבוע שעבר, לאלוף הבייסבול האמריקאי, ג'ו דימגניו.

נישואיהם לא באו כהפתעה. ג'ו, האיטלקי גדול-האף, היה ידוע עוד בתקופה שהיתה כוכבת סנה. לעיני החומות התרחשה המסמורפוזה שלה. הם לא נהגו להופיע לעתים קרובות במועדוני לילה, העדיפו במקום זאת להמצא יחד מחוץ להוליבוד.

היה ברור לכל שהיא תינשא לו ביום מן הימים. למרות הפרסומת הגדולה על מידותיה הגופניות, צילומיה שנועדו לגרות, היה ג'ו משך כל הזמן הגבר היחיד בחייה. אולפנה יעץ לה לא לשים על אצבעה הענוגה טבעת גישואים כל עוד לא התבסס מעמדה. מרילין צייתה, חיתרה לפי שעה על הטכס בפני השופט. כשהיתה נשאלת כיצד היא מבלה עם ג'ו את ערביה הפנויים היתה משיבה:

„ג'ו שוכב על הספה ומסתכל בטרטי המערב הפרוע של הטלביזיה, ואני (שוכבת) על השטיח ומשגגת שורות מן התסריט.“

ג'ו דימגניו התייחס באדישות לכל המר"קה סביב נערתו, שמו מספיק מפורסם ב"ארצות הברית כדי לא ליהפך למיסטר מונרו. כשהתרגזה פעם מרילין על הפירסומת הצופרות המיוחסת לה, כדי לספק פרסומת נוספת, העיר ברישול, „אל תשימי לב, קחי את הכסף.“

על התמונות המראות את מרילין וג'ו קוראים יחד שירה(העולם הזה 846), תת-חכף כנראה בקרוב תמונה המראה את מרילין במכנסים הדוקים קצרים, חולצה הדוקה לא

כדורגל

„חברה, עלו למעלה!“

גבר שחור שער, לבוש חליפה אפורה, פסק את דינן לצדדים. אחר הרכין ראשו ובהבעת חמלה סינן כמה מלים סלבויות חדות מבטא. גוסטב לכנר, מאמנה של וויבודינה היוגור

סלבוית פול שוב אל שעונו, המחוג נח בדיוק על פס הדקה ה-45. שריקה חדה סיכמה את מאבק הגומלין בין מכבי תל-אביב והאורחים בתקו 2:2. לאחר משחק מרתק שהוכיח עד כמה הכדורגל איננו יכול להמנות על הדבר רים ההגינניים ביותר.

היוגוסלבים, שניצחו בכל משחקיהם בארץ עד כה, הובילו עד הדקה העשירית לפני ה-סיום ביתרון של שני שערים: 3:0. וכוחם. משחקם היה בוקה, כרגיל, וחולחל יריביהם לא הטילה כל ספק מי יזכה במערכה.

היה זה הקיצוני השמאלי אדום השער, רבי-נוביץ, שהחליף אותו זמן שחקן אחר, אשר בעט בעיטה חלשה לשער האורח, הבקיע את אחד השערים המזורים ביותר שנראו ב-ארץ: השוער היוגוסלבי זינק אמנם לפניה, אך הכדור שינה את כיוונו, וחל בדיוק לקצה הפינה השנייה כשהשחקנים, ביחד עם הקהל, מלווים אותו אוטו אטאט בהתרגשות מופתעת.

סוף טוב — כל טוב. איש עדיין לא יתאר כי השער עלול לבטל את נצחון האורח חים כאשר בוקה האחרונה זכה מכבי בעיקר סת קרן. מאמנו, ז'קי בית-הלוי, השליך את זנב הסיגריה מידו, מיהר לעבר הגנת קבוצתו, פקד: „חברה, עלו למעלה מהר!“ הכור-נה היתה ברורה לא היה מה להפסיד ב-שניות האחרונות, מוטב היה לכן שכולם ית-קבצו ליד שער היוגוסלבים, אולי יקרה נס.

הנס קרה. הכדור השטוח שנבעט מקרן הי-מגרש עבר את מרבית השחקנים, הגיע לב-סוף לרגלים הנכונות: „שיע“ גלור הדביק אותו לרשת.

לכנר וג'רי החליפו מבטי תיקו.

משרוקית לא הגונה

ה"שלום" של וויבודינה נאמר השבוע ב-טון שקט. משחק הפרידה שלה עם נבחרת מכבי-הפועל למרות שהיה נראה גועש ומר-תק, לא הביא לכל יבול של שערים והתוצ-אה נשארה 0:0.

היוגוסלבים היו הפעם עצבניים, ניסו יותר מכל משחקיהם בארץ, להבקיע שערים, אר-לם הנבחרת החזיקה מעמד הודות, אולי, ל-תכסיס המקורי הישראלי של „התקף מעט — הגן בכל מחיר.“ המחיר, במקרה זה, היה משחק תוקפני יתר על המידה שהעמיד ב-מבחן את השופט דוידקביץ — הוא בחר ב-

...אנשי השער?

ז'אן איאן

חמשה מהאנשים (והנשים) שהופיעו על שערי העולם הזה ובכתבותיו המצולמות בחודשים האחרונים מופיעים שוב בשאלות הבאות. לשם זיהויים אפשר להסתייע בחמש קבוצות הרמזים, שכל אחת מהן מכילה חמישה רמזים.

ינסה הפותר את כוחו (וזכרונו) ויראה אם יוכל לנקוב בשם האיש (או האשה) לפי הרמז הראשון. אם לא, יקרא את הרמז השני. ואל ירגיש עצמו ברע אם יהיה חייב לקרוא גם את הרמז השלישי כדי לזהות את איש/אשת השער. להבא עליו לקרוא את העולם הזה ביתר תשומת לב (ליתר בטחון, מצוי רמז רביעי, ברור מאד, בעמוד 14).

אמנם, אבל הדבר הי-יחיד האהוב עלי בא-מת הוא סלט פירות.

1. בזמן המלחמה חבש כובע אוסטרי אדיר, משקפי נהיגה ירוקים, כפייה אדומה ומכנסי חקי מולבנים שהגיעו בקושי להתחלת רגליו.
2. הוא למד בקולג' ש-היה מרכז הנוער הי-אציל של המרחב, בו התחנכו בני כל הי-מלכים והבאשים ו-שרי הצבא.
3. לפני שהספיק הוא, חייל קרבי בעל חותק של למעלה מחמישים פעולות קרב, להגיע אל חברו, ירדה על ראשו, מר-אחורנית, מכה איומה של אלה מחודדת.

1. הוא אוהב את הסיכון האישי כפי שאחרים אוהבים יין וסיגריות ובשעות הפנאי הוא כותב שירים.
2. לפני שנתיים נפוצו ש-מועות שחוגים מסו-ימים לקחוהו בחש-רון כשר חוץ אפשרי.
3. הוא איבד את עינו השמאלית שעה שעמד על גג של מבצר צר-פתי בלבנון, אותו כבש כדי להקל על פלישת האוסטרלים.

1. היא מופיעה בשער סרוק ללא הקפדה בבגדים רגילים וב-נעליים לא ביותר אלגנטיות.
2. רגליה עבות משהו, עיניה ירוקות, ריטיה שחורים, אפה רומאי ושפתיה מלאות.
3. היא הכריזה: „באהבה, שווה איטלקי אחד יותר מגודו שלם של אמריקאים.“

1. גילו: 27, גובהו: 1.76 מטר, משקלו 71 קילוגרם.
2. הוא היה אחד מששת הגברים והנערה האחת שהתיישבו ליד שבעה שולחנות במהויקים בלובן מפותיהם.
3. הוא הכריז: „אני בעל תיאבון בריא“

אנשים

ושוחרתרי. וכך יהיה גם במשפט הנוכחי (ראה במדינה).

...תרבה הוכחות

חברות הטבק האמריקאיות שהחליטו לע-רוך מחקר בלתי-חלוי בקשר שבין סרטן הריאות לעישון סיגריות, שנתגלה על-ידי חוקרי סרטן אמריקאים, הציעו לשהי בחעדה הנייטרלית חוקר ישראלי בעל שם עולם: פרופסור יצחק ברנבלום, איש מכון וייצמן והאוניברסיטה העברית, שעמד משך 12 שנה בראש מרכז חקר הסרטן באוכספורד.

שעה שד"ר (לרפואת עצבים) משה סנה נטש את מקצועו הישן לחלוטין עסק חברו לכנסת ולסיעת השמאל, ד"ר (לפילוסופיה) אברהם אדוקף ברמן, לשעבר מנהל הי-מכון הפסיכוכיני היהודי בפולין, בהכנה לשורת מחקרים פסיכולוגיים וסוציולוגיים על קליטת העלייה החושה.

חצי-שנה אחר תום ביקורו בארץ, סיים כתב הניוירוק טיימס (כרגע בושינגטון), דאנה ארמסטרמיט, בהיר השער, תר-שב ארצות-הברית ובן יליד גרמניה, את ספרו על רשמי ביקורו, שייצא לאור בעוד חודש, ייקרא היהודי החדש, יכלול, בין השאר הערכות בלתי-מקובלות ביותר של הי-אישים העומדים בראש המדינה.

כשהקליט ישראל יצחקי, כוכב חתך ליטים, את אחד משיריו המספר על נערה אומללה שידויה נטש אותה, השתכנע כ-כך משרתו, עד שהפליט, עם סיומה, אוחה עמר-קה: „אין צורך בעולם!“

לא פחות ספקני היה ח"כ מפ"ם ישראל בר-יהודה, איש יגור, שאמר בישיבת מרכז מפ"ם: „במשא ומתן אין צורך להוכיח עד כמה הצד השני הוא מנוול יש לנו די חומר כזה על מפא"י, ולהם יש, כנראה, עלינו.“

קנאת סופרים

סטודנט למדעי המזרח, ירוחם כהן, שזכה בימי היותו שלישו של יגאל אלון לכינוי „גינדי“ על שם שערותיו השחורות כפחם, התלונן כי מאז החל חובש לראשו ברט שחור, רבים המחקים אותו. אמר הוא: „אילו הייתי מתחיל ללכת עירום עם נוצה אדומה במקום מסויים, היתה כל ירושלים מתחילה ללכת בעקבותי.“ אולם עיקר הצרה, לדעתו, היא שחלק ממחקיו סוחב, בפשטות, את כובעו שלו. להפחדת הגנבים, כתב על בסנת הברט (השלישי) אוהרה-יבקשה בלשון זו: „כובע חדש ונקי רק ב-1.500 ל"י. כלב מי שחובש אותו. דחילכום, לא לגנובו!!! זה הכובע השלישי שלי!!! לא לסחוב. ירוחם כהן.“

פרשתו של ב. גי. בשדה-בוקר שמשה ליהושע (עיר קסומה) בר-יוסף השראה לכתובת מחזה בשביל המטאטא. נושא המח-זה: מושבניק ותיק הולך להתיישב ב-עקבות ב. גי. לשדה-בוקר.

כשנסבה השיחה בכטיע על ריכוזי הבמות בהם מפרסם בן גבע ותושב ירושלים אדום הזקן יודיה (דידי) מנוסי את פזמוניו, העיר בקנאת סופרים נתן אלתרמן: „אינני בטוח אם אין הוא כותב כבר גם את הטור השביעי.“

סיפר גבר מוזקן אחר, לחוס-הצדק-בסטי-סיל מלכיאל (מכתבים לחברי במירח) 99נימי (!) גרינוולד (העולם הזה 845). בתו, רנה, בת ה-26, נולדה קודם זמנה, שעה שאמה גבהלה בכוא שוטרים הונגריים לאסור אותו לצורך משפט על הוצאת דיבה. „במש-פט ההוא“ אמר, „הוכחתי את צדקת דברי“

• בהדור, זמנים, דבר ומבואות.

רייקוב, קריסטין ואזי פוקס המוזר בשערי תבל.

פחית. מבשלת לג'ו ספגטי. כשנשאלה כיצד תושפע הקריירה שלה מן הנישואין, השיבה: „קריירה היא דבר נפלא, אולם היא יכולה להתחמם עם קריירה ב-ל לה קר.“

בקצרה

ה לילה הוא מלכותי סרט דוקומנ-טרי למחצה על בעיות העותרים ושיקומם. זאן גאבן. בעבורך סוחט דמעות. לורטה יאנג.

העולם הזה ממזיק: הלילה הוא מלכותי

• עם הפועל ח'פ'ה 0:6, עם מכבי תל-אביב 1:3, עם מכבי נתניה 2:4.